

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Ruščina kot občni slovanski slovstveni jezik.

Znani profesor Lamanski imel je, v Peterburškem slavjanskem blagotvornem občestvu“ govor o nalogih tega društva. Posebno zanimiv je bil oni del tega govora, ki se tiče važnosti ruščine za vse Slovane in ki slove:

„Jedna glavnih nalog „Slavjanskega občestva“ je razširjenje ruskih knjig po neruskih slovanskih deželah. Seznavanje zapadnih Slovanov z rusko slovesnostjo, razširjenje ruskega jezika mej izobraženimi razredi bilo je že večkrat povod raznim razgovorom in razpravam. Pri tem se je navadno razgovaralo o vprašanji, je li mogoče za Slovane jedinstvo slovstvenega jezika in ali je potreben za nje občni diplomatiški organ za vzajemno občnjenje in razumljenje, ali naj jim v to služi kak neslovanski jezik, n. pr. francoski, nemški, ali naj jih pa zjedini ruščina, kakor je zjedini visokonemščina literarno Nemce, toskanščina pa Italijane? In pri nas v Rusiji, v zapadnih slovanskih zemljah rešuje se, kakor je znano, to vprašanje različno. Jedni na primer mislijo, da bi literarno zjedinenje Slovanov s pomočjo ruščine bilo jako lepo in možno, ter to moramo le želeli. Drugi mislijo, da bi to bilo lepo in ter bi bilo želeli, da se pa ne dá uresničiti. Tretji

pa pravijo, da to ni dobro, ker bi rušilo zares prekrasno in Slovanom priljubljeno načelo ravnopravnosti, in tedaj ni želeli, pa se k sreči tudi ne da izvesti.

To tako različno razumljeno vprašanje, vselej vzbujajoče gorečo borbo, je v praktičnem smislu vprašanje bolj ali manj oddaljene bodočnosti, teoretično pa pripada še k nerešenim in odprtim vprašanjem. Pa naj bodo že kakorkoli različni nazor o bodočnosti ruskega jezika v slovanskem svetu, vendar vam odgovarjajo vsi, kateri poznajo to stvar, da je znanje ruščine v besedi in pismu gromadno napredovalo poslednja desetletja. Še pred petdesetimi leti so bili redko raztreseni ljudje, ki so umeli ruščino mej avstrijskimi in balkanskimi Slovani, pred dvajsetimi leti šteli so se že na desetine; sedaj pa že na tisoče. Ne samo jedna stotina jih dobro govori in piše po ruski; drugi pa dobro govore in razumejo; tretji pa lahko razumejo ustni in pismeni ruski govor. V slovstvenih in inteligentnih krogih vseh zapadno-slovanskih narodnostij smatra se poznanje ruskega jezika in literature za npravnstveno in umstveno obligatno, ako se tudi ne zahteva pri državnih izpitihi. Potrebnost učbenikov ruskega jezika, ruskih slovarjev, in zgodovin ruske literature vedno narašča. Želeli bi bilo, da bi se izdal popolni zapisnik vseh ruskih učbenikov v različnih slovanskih narečjih, kateri so izšli poslednja dve ali tri desetletja in prevodov ruskih pisateljev ki so izšli posebej ali pa bili natisnjeni v časopisih. To bi bil res jako koristen in zanimiv katalog. Jasno bi nam bilo v kakih kotih zapadnega slovanskega sveta, na jugu ali na severu je sedaj znano in priljubljeno mnogo ruskih imen, čitajo se z veseljem ruska dela. Vsi, ki so kedaj bili v zapadno-slovanskih deželah, ali imajo zveze z njimi, vedo iz skušnje, kako tam potrebujejo ruskih knjig. Res je, da v nekaterih deželah povpraševanje po ruskih knjigah včasih utihne in pada, pa se zato v drugih baš tedaj povekša. Sploh pa to povpraševanje oslabeti ne more. Naj kriče, kakor hočejo ne dobro želeči sofisti, prodani pisaci in nedobroželjatelji ruskega prosvetljenja, kateri bi najraje kakor hitro je mogoče namestili prazne stolice Peterburške Akademije Znanostij z raznimi prišlimi in baltiskimi Nemci ali židi, da bi kričali o propadu ruske znanosti in ruskih vseučilišč, vendar je resnica, da ruska znanost in ruska vseučilišča še nikdar neso stala tako visoko, kakor sedaj, četudi še ne stojé na tej visokosti, kakor bi bilo želeli.

Ruska znanost začne v resnici cveteti v naši domovini, ko bode ruska vlada dala le polovico teh vsot, kakor jih dajeta Francija in Nemčija za učene ekspedicije, napravo laboratorijev, kabinetov in klinik, kadar prenehajo naši veljavni, uplivni in bogati ljudje na ruske učenjake gledati z za ničljivim nezaupanjem in bodo njim skazovali le del tega zaupanja, katerega skazujejo na zapadu svojim in našim učenjakom, in čislali nalogo naše domače znanosti. Pa vkljub neugodnim razmeram za razvoj znanosti in višje izobraženosti v Rusiji se vender ruska znanost, katero gojé in širijo ruska vseučilišča in drugi višji zavodi naši, vedno razvija in vidno napreduje. Povpraševanje po ruskih knjigah v zapadnih slovanskih deželah mora vedno naraščati in množiti se, a nikakor se ne bode pomanjšalo ali palo. Sem ter tja vpliv nenavadnih dogodkov in posebnih okoliščin spodbuja k izučanju ruskega jezika in slovstva. Potem se pri Slovanih h kratu pokaže za to dovolj energije in veselja. Tako je bilo po slovanskem shodu v Moskvi. Tako je bilo za hercegovskega ustanka srbske in bolgarske vojne. Ni treba baš proroškega duha, ne posebne bistroumnosti, da bi videli, da bosti dve ali tri take okoliščine, spodbujajoče k učenju ruščine prig dile se v 1885. l.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 3. februarja.

„Politik“ misli, da je nemogoče, da bi vlada hotela na račun večine d. ž. vnega zbora osnovati srednje stranko. Ta list misli, da gre k večjemu za to, da bi vlada nekaj elementov odločila od združene leveice. Mi nikakor v tem oziru ne smo tako optimistični, kakor ta staročeski list. Sedanja vlada dozdalej še nikdar ni pokazala svoje energije proti levicarjem, ampak le proti desničarjem. Tudi ko bi „Politik“ dobro opazovala, kake eksperimentacije so se godile na Kranjskem, da se je iz narodne stranke izcimila vladna stranka, bi tudi po tem o delovanju vlade drugače sodila. Sicer pa nam drugi listi, ki so v vladni službi, dovolj jasno razkladajo, kaj misli doseči vlado s srednjo stranko. Oslabiti hoče desnico, da bi se po tem na njene želje ne bilo treba več ozirati.

Ogerski državni zbor je vsprejel zakon, da se pomnoži število sodnikov pri finančnem sodišči.

Vnanje države.

Kakor javlja „Novoje Vremja“, je rusko naučno ministerstvo spoznalo za potrebno, da se ka-

niki itd. Do sedaj sicer svet tega še ni pripoznal; spomin na lanski spodrk pri volitvah v mestni zbor greni jim še vedno vsakdanje življenje, a kar še ni, utegne še biti, tem ložje pa bo šlo, če se pobratita „večerna priloga“ in pa tisti organ, ki je natisnil famozno notico „o mobu“, o kateri se g. Suhadobnik na vprašanje predsednika porotne sodnije v Celovcu, — ni vedel spominjati, kako da se mu je izgubila v njegov list.

Kar se je njima pri volitvah v deželni zbor na Notranjskem posrečilo (takrat sta namreč unisono podirala kandidature dr. Zarnika), to utegneta doseči tudi v sredini naše domovine — v belej Ljubljani, ako se bota ravnalo po geslu:

Nur a bissel krainisch
Und a bissel deutsch
Nur a bissel ehrlieh
Und a bissel falsch
Nur a bissel drucken
Und a bissel Geld
Dan geht Alles auf dieser Welt!

LISTEK.

Predpustne slike.

Če je res, da so neke osebe, ki se, mimogrede rečeno, „tudi domoljubom“, prištevajo, najete v to, rušiti narodno disciplino in razdvojiti ono majhno število inteligentnih in poštenih mož, ki jih šteje mali naš narod slovanski; — pri navati nam je, da ti dninarji svojo sveto nalogo ravno tako vstrajno, kakor vestno izpolnujejo. Iz jednega kraja slišiš, da naši postarani možje neso za nikako rabo več, ker njim manjka živavosti in enerzije; da treba torej nove mlajše moči na krmilo spraviti; — drugi zopet tarnajo, da je preveč mladih in neizkušenih mož na površji javnega življenja. Jeden del neče, da bi se pri izboru naših mestnih očetov gledalo na posest in premoženje; drugi del pa zahteva, da mora tisti, ki hoče kaj govoriti, imeti nekaj „pod palcem“.

Najživahneje pa predpostavljajo v teh zadevah „večerna priloga“ in pa v pravdi krvavcev dovolj

označeni „Ljudski Glas“. Soglasje, kojega opazujemo mej vladnim (?) in mej ljudskim (?) organom že dlje časa, je kaj ginljivo. Vidi se pa pri obeh, da sta, najmanj rečeno, „reformatorka“ prve vrste; in se je torej bati, da bosta trčila ob novi zakon proti socializmom, kakor hitro obvelja prepoved pospeševati in priporočati kako reformo. Ni ga sedaj jednega načela, — ni jedne osebe, da bi jima bila po godu. Zato se pa tudi pravočasno pripravljata za prihodnje volitve v mestni zbor, v katerem bi imeli, da bode šlo vse prav, sedeti le pristaši „večerne priloge“ in pa „Ljudskega Glasu“.

Urednik „Ljubljanske večerje“, to se pravi „priloge“, ima menda tisto jedino „primerno starost“; urednik „Ljudskega Glasu“ pa toliko „pod palcem“, da utegneta popolnem zadostovati najvišjim zahtevam naših volilcev. Če torej hočemo, da bode naši metropoli napočila boljša bodočnost, ni treba nam drugega, nego da pri prihodnjih volitvah v mestni zbor volimo pristaše omenjenih listov. Mej njimi nahajajo se slavni politiki, nacionalekonomi, podpalč-

toliškim duhovnikom, ki veronauk v učilnicah v zapadnih gubernijah poučujejo v ruščini, dajo ista prava, kakor jih imajo drugi učitelji na teh učilnicah.

V četrtek je naš cesar vsprejel **kitajsko** poslanika Li-Fang-Paa in Hsü-Chingch-enga. Prvi se je poslovil, ne da bi bil podal kako odzvalno pismo, ker to po kitajskem običaji ni navada. Poslednji je pa izročil svoje poverilno pismo, ki je pisano na rumeno svilo in ima državni pečat. Poverilno pismo se glasi: „Vaše Veličanstvo! Cesar Tat-singski pozdravlja Njega veličanstvo cesarja in kralja avstro-ogerskega. Od kar se je sklenila pogodba med Kitajem in Avstro-Ogersko, bili so odnosi med obema državama najboljši. Imenoval sem mandarina Hsü Chingch-enga poslanikom, da odpotuje v vašo stolico, da bode vedno skušal ohranjati prijateljske odnose, naročil sem mu to poverilno pismo osebno izročiti kot dokaz posebne prijaznosti. Mandarin Hsü-Chiangch-eng je meni, cesarju kitajskemu, znan po svoji praktični delavnosti, udanosti in vernosti, ter bode brez dvojbe dobro izvršil kaka eventualna pogajanja. Po sklepu Nebes poklican, preveti dedščino svojih podanikov, smatram Kitaj in inozemlje kot jedno rodino z enakimi nazori. Moja želja je, da se utruje prijateljstvo z Vašim Veličanstvom in bi oba naroda živela v miru.“ Novi poslanik je 40 let star in je rojen v Kia-Chingu. V Kitaji je znan kot dober belestrističen pisatelj. Pred štirimi leti bil je imenovan poslanikom v Japanu. Te službe pa ni mogel nastopiti, ker mu je oče umrl in po kitajskih običajih mora vsak Kitajec žalovati tri leta ter ta čas ne sme opravljati nobene javne službe.

Francoska zbornica vsprejela je izredni budget pomorskega ministerstva. — Soubeyranov predlog, da se prodajo državne železnice se je zavrgel.

Nemški državni zbor bode do Velike noči končal svoje zasedanje. Poslanci pa tudi vladni krogi želijo, da se zasedanje dalje ne raztegne. Ker pa ima zbor še precej stvari rešiti in med njimi nekatere velike važnosti, se zborovanje ne bode smelo nič pretrgati. Na pruski deželni zbor se ne bode moglo nič ozirati, četudi sedaj zboruje in je več državnih poslancev tudi v deželnem zboru Državnozborna komisija za pretrgovanje predloge o subvencioniranju parniške vožnji je pri drugem branji zavrgla afriško, indijsko in avstralsko progo ter vsprejela le vzhodno-japonsko. Na to so izjavili konservativci, da jim je samo poslednja proga premalo, ter bodo rajši glasovali proti vsemu temu zakonu pri končnem glasovanju v komisiji, da si ohranijo potem popolno svobodo v zboru samem. Svobodnjaki pa sedaj izjavijo, da njim je pa še ta proga preveč ter bodo glasovali tudi proti vsemu zakonu. Nasledek tega je bil, da je komisija pri končnem glasovanju zavrgla zakon o subvencioniranju parniške vožnji s 14 proti 7 glasom.

Afriška konferenca je vsprejela pogoje za prisvojenje novih ozemelj v Afriki, kakor jih je določila komisija.

Ker vidi **Turčija**, da so se pod angleško upravo zboljšale razmere na otoku Cypren, hoče povišati davek, katerega jej plačuje ta otok. Dozdaj je znašal ta davek 114.650 turških funtov, sedaj bi ga pa povečala na 180 funtov sterlingov. Ne ve se pa, ali bode angleška vlada v to privolila.

Angleški trgovski minister je na nekem shodu govoril o **sudauskem** vprašanju. Rekel je, da nikdo bolj ne želi, kakor angleška vlada konec prelivanja krvi v Sudanu. Čast Anglije pa ni dopuščala, da bi Gordona in tamošnje egiptovske garnizije prepustili svoji osodi. Ko pa bode rešen Gordon in egiptovske garnizije, bode pa Anglija prepustila Sudan Sudancem, naj si sami izberejo državno obliko in volijo domačega vladarja.

Dopisi.

Iz Gorice 1. febr. [Izv. dop.] V četrtek 29. m. m. zborovalo je v Gorici katoliško politično

Taka je taka, je rekel — Jaka, ko je v deželnem zboru glasoval za novo postavbo, vsled katere bodo davkoplačevalci Ljubljanski več doklad plačevali, kar ga pa v dostojanstvu skrbnega mestnega očeta nikakor ni oviralo v seji mestnega zbora podpisati protest proti svojemu prejšnjemu sklepu! Star mora biti mož dovolj, star — pa se ne osmeši, — kakor je bil — Jaka. Kdor pa ima kaj „pod palcem“ zagovarja ranjkega Zenarija še v grobu. „Ljudski glas“ trdi, da je njemu dobro znano, da ni Zenari ukradel ničesar gospodu St. Ker pa Zenari v grobu zaradi sumničnega ne more tožbe uložiti — varuje njegovo ostalo poštenje — „Ljudski glas“!

Rajnki tukajšnji kupec g. F. imel je navado, da je občinstvu vselej, kadar je šel na Dunaj kupovat za prihodnjo sezono, po tukajšnjih listih vrstil naslednje inserate:

Prvi dan: Er wird nach Wien fahren.

Drugi dan: Er packt schon ein.

Tretji dan: Er ist schon auf der Bahn.

Četrti dan: Er fährt schon nach Wien. itd.

društvo za Goriško „Circolo cattolico“. To društvo, ki obstoji že več let in sloni na strogo verski podlagi, ni bilo do sedaj posebno plodonosno, sem ter tja priredilo je o posebnih prilikah kakšno slavnost in besedo, sicer prepuščalo pa je politično polje nasprotnikom brez boja. Zdi se, da so se merodajne osebe prepričale, da je to v veliko kvar katoliški cerkvi, ter da se bo to zanaprej predruščilo. Pozvalo je letos k obnemu zboru tudi Slovence s slovenskimi povabili in voljeni so v odbor možje obeh narodnosti, od katerih pričakujemo uspešnega dela za mesto in deželo. Zjedinjeni Slovenci in konservativni Italijani imajo v mestu in na deželi tako ogromno večino za soboj, da bi „Corrierovcem“ in liberalnim Lahom v kratkem lahko sapo zaprli. Gospodovali bi lahko v deželnem zboru, v trgovinski zbornici, v mestnem starejšinstvu itd. Seveda, tako naglo ne bo mogoče odtrgati liberalcem dosedanjih pozicij. Toda pri resni volji in vztrajnem delovanju dospemo vendar le v primerno kratkem času do cilja. Mi Slovenci pozdravljamo z veseljem ta korak goriških konservativcev in jih bomo po moči podpirali, od njih zahtevamo jedino le pravico in enakopravnost v narodnem oziru, in nad tem se ne more vendar noben človek spodtikati.

Isti dan zbralo se je pri Rebku na Goričici lepo število, — blizu 50 — odličnjakov iz Vipavske doline z namenom, da bi v družbi našega pesnika S. Gregorčiča nekoliko veselih ur preživeli. Vabil za to ni nikdo razpošiljal, aranžer ev za ta shod ni ni bilo nikjer, le sem ter tja je drug drugemu na uho pošepetal, da namerava prirediti navedeni dan mnogo duhovnih, učiteljev, županov in drugih veljakov iz Vipavske doline pri Rebku kosilo, h kateremu pride — tako se je govorilo — tudi naš slavni pesnik Gregorčič. To je zadostovalo, prišli so od Prvačine in Šempasa do Hublja skoro vsi duhovniki (17), skoraj vsi učitelji, več županov in drugih odličnjakov, celo nekatere gospode iz Gorice smo videli med njimi.

Ta shod spremenil se je sam ob sebi v priprosto a jako presično ovacijo našemu pesniku. Videlo se nam je, kakor da bi bila navzočnost slavnega pesnika pomnožila — ako je to sploh še mogoče — navdušenje do njega, vsakemu se je bralo na obrazu, kako se raduje teh ur, katere je v njegovi družbi preživel, vsak bi bil rad pokazal in povedal, kako spoštuje moža, na katerega je vsa Slovenija ponosna. Pri obedu izbran je bil Kriški župnik, ljubezniv, prijazen, odkritosrčen gospod in pravi duhovnik, stoloravnatelj, kateri je svojo nalogo spretno rešil, ter nam podal prav dobrih dovtipov in šaljivih opazek. — Kolo napitnic pričel je prvi Štanjelski duhovnik g. Klobovs, proslavljajoč navzočnega pesnika, a zatem sledila je napitnica napitnici, da nam ni mogoče vseh navesti. Naš Šime je večkrat poprijel besedo, bodisi da je odgovarjal na prejšnje napitnice, bodisi da je sam napravil napitnico, a vse, kar je govoril — in govoril je mnogo in lepo — bilo je v vezani besedi in krasni obliki, vse jako duhovito in okolnosti primerno, verze je kar iz rokava izsipa. Žal da ni bilo nobenega stenografa, ki bi bil vse zapisal.

Da se je v prvi vrsti napilo našemu presvetlemu cesarju in očetu papežu, je ob sebi razumljivo, saj Slo enec se vedno in povsod svojih dobrotnikov spominja in je dober Avstrijec in dober katoličan.

Izboren septet iz domovine slovenskih Čehov,

To nam je prišlo na misel, ko sta „Laibaherica“ in pa „večerna priloga“ poročali o odhodu profesorja Šukljeja; kajti ne vemo se še spominjati, da bi bil odhod kakega profesorja iz Ljubljane tolikrat in tako natančno naznanjen. G. F. ni dobil toliko komplimentov, ko se je odpeljal z Dunaja; zato pa je zopet po Ljubljanskih časnikih naznanil:

Prvi dan: Er kommt von Wien zurück.

Drugi dan: Er ist schon abgefahren.

Tretji dan: Er ist in Laibach wieder eingetroffen, — mit allem was die Mode neues bringt! —

Kakošna moda pa bode takrat, kadar se nam zopet povrne g. Šuklje?

Kdo to ve?

Če je človek v svoji mladosti še tako poreden, v starosti se gotovo spremeni, ter postane brumen. V vzgled Vam stavimo našega gospoda Jožeta. Pomislite, kako hudomušen je bil nekdaj naš Jože! Odkar mu je pa poskus podpreti zibajočega se g. Šukljeja, — po ne več nenavadnem potu specialnega volilnega shoda, — spodletel, za-

Prvačine, kjer je vsak rojen pevec in godec, razveseljeval nas je vmes z lepimi in jako precizno izvajanimi pesnimi, da smo se teško ločili iz Rebkove krčme, kjer so nam z jedili in pijačo izvrstno postregli. Lep, nepozabljiv je bil za vse deležnike dan 29. januarja!

Iz Trsta 1. svečana. [Izv. dop.] Laška napetost. Odličen rodoljub.) Res čudna je omika naših Italijanov! Ker je zadnjič narodno slovensko društvo napravilo veselico v dvorani sredi Rosetičevega vrta, penijo se kar od jeze naši Lahončiči. Prvi se je „Impertinente“, glasilo napetih Italijanov v našem mestnem zboru spravil nad velikanško hudodelstvo, da smo se upali očitno pokazati ter celo slovensko zastavo razpeli. Enako se jezi „Šalabarda“, italijanski list jednakega duha, ter se ne more dosta načuditi, da se slovensko društvo razveseljuje na mestu, kjer je imeniten Tržaški učenak laški Rosseti bival in preiskaval in spisaval zgodovino izključno laškega Trsta! Joj, joj! kaka pregreha, da nam je lastnik za drage denarje bil p epustil dvorano in vrt. Pač nas bi radi potopili v žlici vode — a varujejo naj se ti irredentariji, da jih mi Slovani jedenkrat ne poženemo v morje!

Minoli teden smo pokopali pobožnega rodoljuba Mat. Urbančiča, bogatega tukajšnjega posestnika. Mož je bil rodom s Tolminskega ter je doživel 72 let. Pri zadnjem sprehodu v novi luki, kamor so ga bili sprelepi topli dnevi izvalili, bil se je ponesrečil. Zgrabila ga je bila božjast, tako da so ga morali domov prinesiti, kjer je kmalu potem izdihnil svojo blago dušo. In res blago dušo je imel ranjki, ki je v oporoki izmed svojih hiš jedno hišo zapustil škofijskemu odgojevališču dijakov tukajšnje državne gimnazije, ravno onemu odgojevališču, za katero je ranjki škof Dobrila živel in delal pa nabiral vse svoje življenje. In vendar se bi sedaj drugi poklicani in nepoklicani radi s tem odgojevališčem proslavljali! Bog nam daj še nekaj takih radočarnih podpirateljev! Ganiti se je treba — in bogati Trst ima dovolj bogatinov, ki bi o pravem času in od pravih ljudi opominjani lahko še mnogo storili za rečeni zavod. Slava in večna pamet blagemu M. Urbančiču!

Iz Veličanskega okraja 30. januarja. [Izv. dop.] Razni časniki prinašajo vesti o debelem snegu, da so tu in tam pota in sploh komunikacije za nekoliko časa zaprečene bile, a pri nas se v tej zadevi ne moremo pritožiti, kajti gosp. Matija Hočevnar kot načelnik cestnega odbora potrudi se je, da se je sneg nemudoma po vseh cestah odkidal, in tako v tem oziru ni bila komunikacija zaprečena.

Pa kaj hasni ako se je gosp. načelnik našega cestnega odbora toliko trudil in prizadeval, če pa sosedni okraji svoje dolžnosti ne store.

Na primer v okraju Velikolaškem do meje Zatiškega okraja, nad Krko je takoj bila cesta razkidana. Zatiški okrajni cestni odbor pa se ne gane, ravno tako občina Krška ne. Ali to pristoja denšnjemu času, da od Krke do Zdenskevasi že tri cele tedne ni nikakšnega popotnika s sanjkami zaradi debelega snega.

Okrajni cestni odbor Zatiški, občinsko predstavništvo Krška spi že cele tri tedne.

Lep red!

Iz Crnomlja 29. januarja. [Izv. dop.] Že dolgo ni bilo nič poročil iz našega kraja, dovolite

pustil je posvetno nečimurnost, ter se popel kvišku v zvonik nove cerkve, od koder njegovo ime dan za dnevom doni po širni Kravji dolini!

Ko bi g. Šuklje svoje ime v zvonove pustil uliti, spomin ostal bi mu ohranjen za vse čase. Pozni potomci spominjali bi se nanj; ko nas vseh že davno ne bode več. — Vsakdo pa nema tako cene in praktične ideje, kakor naš g. Jože!

To pa niti ni dovolj! Dočim se ničemurni in popačeni svet peča z „iluzoričnim“ Narodnim domom; da celo loterije napravlja za take posvetne stvari, napravil bode naš g. Jože vse kaj družega, nego g. Ivan Hribar (tega g. Jože kar ne more), kajti tudi on stavljal bode v loterijo, a s terno sezidal bode „Regaljev dom“, v katerem bodo stanovali vsi tisti, ki nemajo vsaj toliko „pod palcem“ kakor g. Jože! Okolu doma rastel pa bode krompir, fižol in kislo zelje, pasle se bodo krave in koze, a med njimi bode pohajkoval kakor Garibaldi na Capreri naš brumni Jože. Amen!

da jaz rečem jedno ali dve, ker so vas bogme, stari dopisovalci zapustili. Sicer pri nas tudi ni toliko zanimivih novostij kot pri vas, kjer marsikateri žalujejo za izgubljenim denarjem, vendar so i tu nekoji v skrbeh za novce, ki so šli z onim Vašim velikim prijateljem, ki se je sam obsodil v smrt. Odkar je odšel isti gospod, je tudi večji mir v našem kraju, premda ne spimo ravno nedelavno spanje. Naša Čitalnica skuša po m gočnosti ustreči vsem članom. Naročila si je več časopisov in njene veselice nas opominjajo na njen cvet v prešlih letih. V slovenskem uradnem dnevniku bile so ob času pohvaljene neke gospe i gospodičine, koje so si za te veselice stekle gotovo dosti zaslug, a vidi se mi, da so se nekoje pozabile bodisi hoteč ali ne-hoteč.

Med temi požrtovalnimi gospodičinami mi je pred vsem omeniti Ivanke Sprajcarjeve, ki nas je pri treh igrah razveseljevala z izbornim svojim igranjem. Upamo, da ni bilo zadnjikrat; le tako dalje! Kakor se nam je razglasilo čaka nas ta predpust še sijajni ples v dan 1. februvarja i maskerada 15. istega meseca. Spodobilo bi se, da nam sl. odbor na Vodnikovo tudi preskrbi vsaj kak govor o prvem našem pesniku.

Tukajšni bedi hoče odpomoči nova ustanovljena, potrjena hranilnica. Želimo, da skoro počne svoje delovanje, kajti čujem, da bode izposojevala novce po 7 %, kar bode našemu kraju velika dobrota, kajti tu jemljejo po 10 %, da i do 52 % in niti jedna bližnja hranilnica ne more se v tem oziru hvaliti. O naši dolenski železnici je zadnji čas vse potihnilo, morda ker je deželni poslanec naših mest odšel v Beč. Čitali pa smo nekaj o Kamniški železnici, mi jo Kamničanom privoščimo. no to stoji, da je naša deset potov potrebnejša. Sedaj hodi pošta iz Kočevja do nas in privaža nam nekoje stvari tudi iz Ljubljane, samo novine hodijo nam še vedno čez Metliko. Ker so zadnji čas na Vagenšperku bili hudi zameti, dobivali smo vse novosti navadno čez dva dni, torej — stare novine. Nam bi bolj ugajalo, da imamo naravnostno poštno zvezo čez Kočevje v Ljubljano, ne pa črto Kočevje-Rakek Ljubljana. Morda bi kaka prošnja mesta in bližnjih občin pomagala k temu.

Izjava.

V prvih svojih pričetkih imela se je leposlovna slovenska knjiga boriti z mnogoštevilnimi nasprotniki, ki so pri vsaki priliki preresetavali, koliko je poltnosti, nekeršanskega mišljenja in druge take panteistične ornamentike v tem ali onem leposlovnem spisu.

Ali ti prvi viharji so kmalu utihnili! Z jedne strani so kršanski lepoumniki, ki so radi poltnosti obsojali našo leposlovno knjigo, sami sprevideali, da so ravno oni s svojimi kritikami najbolj pripomogli, da je mladina, koja so pred „strupom“ obvarovati hoteli, toliko pridnejše prebirala obsojene leposlovne proizvode! Z druge strani pa je končno tudi mej nami Slovenci moralo prodreti prepričanje, da se pri leposlovju ne sme in ne more rabiti tisto kritično merilo, koje se rabi tedaj, če se piše kritika o ti ali oni molitveni knjigi. Ako bi se po tem merilu pretehtavala kralja Salomona „visoka pesen“, ali pa Petrarkovi zaljubljeni soneti, ali še celo poštenega našega Vodnika poezije, dalo bi se brez velikega truda dokazati, da so ti pesniki bili največji grešniki, na katere je kedaj božje solnce sijalo!

Ravnokar pa se je dvignil kritik, ki je prehodil vse pota našega leposlovja, ter gledal povsod samo — malikovalce in panteiste. S svojimi neslanostmi napolnil je ušesa slovenskemu občinstvu, ter dokazoval z besedami, da je vse strupeno, kar poganja na našem leposlovnem polji. Držal se je mož vodila, ki ga v „Faustu“ oznanjuje kruljevi Mefistofel:

„Im Ganzen — haltet Euch an Worte!
Dann geht ihr durch die sichere Pforte
Zum Tempel der Gewissheit ein!“

Flegmatik bi se nasproti početju nepoklicanega novega kritika tolažil z besedami Ben Akibe, da smo vse to že jedenkrat mej Slovenci — in sicer brez vsake škode — doživeli! To se bode tudi sedaj zgodilo! Dr. Mahničova kritika zginila bode brez nasledkov z literarnega slovenskega obnebja, kakor zgine na nebu črni oblak, ki ga prepodi ostra sapa še prej, nego je razsul ostro točo po plodnih njivah! To je tako gotovo, kakor gotovo je bil Petrarca duhovnik katoliške cerkve! A živel je že v času od 1304. do 1374. leta! Zavračati kritika ne-

naravno trditve, dokazovati, da je kritika vsakemu svobodna, a da mora vzlic temu pametna in logična biti, bilo bi v tem slučaju brez dvojbe, brezuspešno in nepotrebno.

Dr. Mahnič ravna se ravno po izreku znanega francoskega diplomata, ki je hotel z jedno samo pisano besedo tistega, ki jo je zapisal, na vislice spraviti! Koliko lažje je na duševna vešala obešati pisatelja, ki so pisali po celo knjigo besed! Take kritične šale se same obsojajo!

Ali z drugega ozira je stvar nevarnejša, kot je videti prvi hip! Najnovejšega slovenskega kritika ostra obsodba obrača se v prvi vrsti proti pesniku, ki ga je podaril slovenskemu narodu duhovski stan. In če se bodo nekda tehtale obilne zasluge tega stanu za naš narod, ne bode najmanjša ta, da je v njegovi sredi nastopil pesnik — Simon Gregorčič, o katerem se sme trditi, da ima čisto dušo, kakor je čisto zorno jutro mlade spomladi, pesnik, ki je pel pesni, ki dosedaj še nikogar pohujšale neso, če se ni hotel sam in nalašč pohujšati! Proti temu pesniku obrača se neopravičeni — da ne rabimo ostrejšega izraza — naskok Mahničev. Resnica je, da se vsled tega naskoka vrednost in cena Gregorčičevih del niti za las spremenila nista. Kar je zlató ostane zlató, če ga profesorji še tako prelivajo na filozofičnih svojih ognjiščih! Kdor pa pozna pesnika gorečo ljubezen do stanu, kojemu se je posvetil, kdor pozna njegovo prekipečo vernost in resnično pobožnost, ta vé, da se je bati, da bi Simon Gregorčič ne omagal pod trnjevim vencem, ki ga mu lastni stan pritiska na glavo, in da bi ne zakopal bliščečega talenta, kojega mu je Bog položil v trpeče srce. njemu, pesniku v žalost, slovenskemu rodu pa v veliko veselje! Bati se je tedaj, da bi Simon Gregorčič pri teh napadih, ki se sedaj sistematično ponavljajo dan za dnevom ne zgubil ljubezni do pesniškega delovanja. To pa bi bila velika nesreča za ubogi naš narod! V tem je obsedena jedina nevarnost dr. Mahničevega nastopa in ravno zategadelj obsojamo najnovejše kritikovanje gospoda profesorja z vso vstrajnostjo in odločnostjo.

Napadenega pesnika pa spominjamo na besede svetega pisma, da ni vsak, kdor kliče: gospod! gospod! v resnici pobožen! Kakor je življenje od Boga, isto tako je od Boga tudi dar poezije! Komur ga je stvarnik podelil, naj ga prosto razvija, sicer se pregreši — proti svojemu stvarniku! Zatoraj upamo, da nam slana neslanega kritikovanja ne bode zamorila cvetja v pesnikovem vrtu!

V Ljubljani, dne 31. januarja 1885.

Člani literarno-zabavnega večera.

Domače stvari.

— (Presvitli cesar) podaril je prostovoljni požarni brambi v Bizaviku 60 gold.

— (Imenovanje.) Vladni kancelist g. Andrej Kraner imenovan je vladnim tajnikom, poštni akcesist g. Adolf Rohrman pa vladnim kancelistom.

— (Slovstveno zabavni večer.) Preteklo soboto bila je udeležba jako živahna. Okolu 45 gospodov prišlo je na zabavni večer. Predsedoval je sprva stavbeni svetnik g. Fr. Počtnik, potem pa dež. tajnik M. Kreč. Berilo imel je g. Brunet, ki nam je jako živo risal slikovitost Solčave ter vmes upletel lepo narodno pripovedko, kako je „Iga“ navstala. Njegovo berilo je bilo jako pohvalno vsprejeto in želeli bi bilo, da bi jednacih beril bilo še več. G. dr. Tavčar prečital je potem izjavo proti neosnovanim napadom na pesnika Gregorčiča. Vsi člani vsprejeli so z navduženimi dobrokllici to izjavo, katero priobčimo danes na drugem mestu. Fond za potovanje pevcev v Prago se je v ta večer zdatno pomnožil. Darovali so: dr. Tavčar, J. Vilhar, dr. Stor po 10 gold., J. Hribar, Kreč, in Prosenec po 5 gold., posebe pa se je nabralo 5 gold. vkupe 50 gold.

— (Konfiskacija.) „Slovana“ 3. številka z dne 1. t. m. zaplenila je c. kr. deželna vlada zaradi kratke notice o vladiki Strossmayer-ji, v kateri je bil govor o spletkah, ki se snujejo proti „prvemu Jugoslovanu“. — Uredništvo „Slovana“ bode prihodnjo številko za dve poli pomnožilo, tako da bode imela 4. številka vsega vkupe štiri pole.

— (Zabavna kronika.) „Vodnikov ples“ v naši Čitalnici bil je tudi letos izredno sijajen. Število plesalcev bilo je sicer nekoliko picleje nego druga leta — plesalo je blizu 60 parov, — a ples odličal se je po bogatih in elegantnih opravah lepega spola, po izrednej živahnosti in vztrajnosti, tako da smelo trdimo, da je bil „Vodnikov ples“

najlepša veselica mej vsemi, kar jih je bilo ta predpust. Mej dostojanstveniki na Vodnikovem plesu imenovati nam je: deželnega predsednika barona Winklerja in deželnega glavarja grofa Thurna. — Šišenska Čitalnica imela je včeraj v Koslerjevi pivovarni svojo slavnostno Vodnikovo besedo s plesom. Prostori bili so vsi prenapolnjeni, vse točke sporeda jako dobre, posebno vrlo se je obnesel „Naš mešani zbor“ (Stegnar). V burki „Krojač Fips“ pa je gosp. Kajzel prouzročil toliko smehu, da smo bili v zadregi, koga bi bolj opazovali, Fipsa ali pa smijoče občinstvo. Po besedi bil je živahen ples, trajajoč do jutra. Vsa veselica bila je prav lepa in jako točno prirejena. — Pevsko delavsko društvo „Slav c“ imelo je sinoč v čitalnični restavraciji svoj „Venček“. Prostori bili so jako polni, zabave bilo je mnogo in deležniki te veselice so polni hvale.

— (Vabilo k LXVI. odborovi skupščini „Matice Slovenske“) v soboto 14. februvarja 1885. l. ob 5. uri zvečer v Matičini hiši na Kongresnem trgu št. 7. Dnevni red: 1. Potrjenje zapisnika LXV. odbrove seje. 2. Naznanila prvo-sedstva. 3. Poročilo tajnikovo. 4. Poročilo književnega odseka. 5. Poročilo gospodarskega odseka o računskih sklepih za 1883. in 1884. l., o proračunu za 1885. l. in o društveni bilanci. 6. Pretresanje tajnikovega poročila ob odborovem delovanju od 1. novembra 1883. l. do 31. januarja 1885. l. 7. Posamezni nasveti.

— (Umrli) je dne 30. januarja t. l. po kratkejši bolezni gospod Josip Pauser, posestnik in c. kr. poštar v Dolnji Vasi pri Ribnici, v 73. letu svoje starosti. Lahka mu zemlja! — Dne 27. m. m. umrl je v Dečivasi v Žužemberškem okraji bivši gozdar Cobelsberške graščine. Doživel je visoko starost, 97 let. Njegova za tri leta starejša sestra je še popolnem čvrsta. — Pokojnega dr. Kocelija otroka umrla sta pretekle praznike. Sinek v nedeljo, hčerka pa včeraj, oba za davico.

— (Iz srednje Istre.) Kako znado c. kr. poštni uradniki zemljopis! Časopisi, koji imajo napis — „Istra, via Divača“ in še po vrhu seveda natančno tiskano zadnjo pošto, pošiljajo se navadno kar v Dalmacijo, od kjer se še le čez 8 dolgih dnij čez Pulj vračajo na omenjeni kraj, ko je kaka usmiljena roka besedo „Istra“ šestkrat z modrim svinčnikom podčrtala. Pisatelj teh vrstic dobil je nek časopis, koji je imel naslov natančno tiskan, že večkrat iz necega Castelnova v Dalmaciji čez 8 dnij, akopram prihaja omenjeni časopis iz severnih krajev avstr. države. Želeti bi bilo, da se omenjeni uradniki bolj pazno ozirajo na naslove, da se ne godé taki neredi. „Istran“.

— (Za notranjo opravo dvoran „Narodnega doma“ v Rudolfovem) blagovolili so darovati v teku meseca januarja t. l. preč. gosp. F. S. Pire, kapitulat benediktinskega samostana v Št. Pavlu na Koroškem, 5 gld., gosp. Viljem Pfeifer, državni in deželni poslanec, župan na Krškem, 5 gld., g. prof. Šuklje 1 gld. Vsem darovateljem izreka najtoplejšo zahvalo odbor.

— (Za konjerejce.) Plemenski žrebec, vzrejen na graščini pokojnega g. Dragotina Rudeža, prodal se je pretekli teden za 900 gold. za žrebčarijo pod Ljubljano. To je najvišja vsota, ki se je do sedaj plačala za domače plemo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 3. februvarja. Včerajšnji ples obrtnikov (industriellen) bil najsijajnejša veselica te sezone. Redutne dvorane prenapolnjene. Mnogo odličnih oseb iz vseh krogov. Ministri Taaffe, Kalnoky, Bylandt, Falkenhayn, Pino. Cesar se je malo prehladil in zaradi tega se odpovedal. Cesarica prišla je vkupe s cesarjevičem in s nadvojvodinjama Marijo Terezijo in Marijo Immaculato, z nadvojvodi Ljudevitom Viktorjem, Karolom Ljudevitom, Albrechtom, Viljemom, Rainerom. Cesarica, cvetočega lica, nagovorila je vse patronese ter gledala kotiljon, četvorko. Cesarjeviču predstavilo se je več obrtnikov. Dvor odšel je s plesa čez pol ure.

Novi York 3. febr. Mlada žena, kakor se govori, strežnica v angleški bolnici, ustrelila je včeraj na ulici petkrat z revolverjem v Odonovana Rosso. Rossa zgrudil se je, a ni teško ranjen. Napadovalko so deli v zapor.

London 3. febr. (Oficijalno.) General Earle zasel je v 1. dan t. m. Birti, katero je sovražnik ostavil.

Tržne cene v Ljubljani dné 31. januarja t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh poven, kgr.	gl. kr.
Rež,	5 4	Surovo maslo,	8
Ječmen,	4 5	Jajce, jedno	3
Oves,	2 92	Mleko, liter	8
Ajda,	4 53	Goveje meso, kgr.	61
Proso,	5 85	Telečje	68
Koruza,	5 40	Svinjsko	51
Krompir,	3 3	Košturnovo	36
Leča,	8	Pšaneč	50
Grah,	8 50	Golob	18
Fazol,	8 50	Sen, 100 kilo	169
Maslo,	92	Slama,	178
Mast,	82	Drva trda, 4 metr.	8
Špeh frišen,	54	mehka,	5 20

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
31. jan.	7. zjutraj	734 58 mm.	+ 2.0°C	sl. jz.	d. jas.	0.00 mm.
	2. pop.	734 95 mm.	+ 4.0°C	sl. jz.	obl.	
	9. zvečer	735 43 mm.	+ 2.0°C	sl. jz.	obl.	
1. febr.	7. zjutraj	736 83 mm.	+ 0.8°C	brezv.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	738 82 mm.	+ 5.2°C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	737 36 mm.	+ 4.2°C	sl. jz.	obl.	

Srednja temperatura obeh dni je znašala — 2.7° in + 3.4°, za 3.8° in 4.5° nad normalom.

Dunajska borza

dné 3. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83	gld.	45	kr.
Srebrna renta	83	"	40	"
Zlata renta	106	"	60	"
5% marena renta	98	"	90	"
Akcije narodne banke	874	"	"	"
Kreditne akcije	302	"	70	"
London	123	"	65	"
Napol	9	"	77	"
C kr cekini	5	"	80	"
Nemške marke	60	"	35	"
4% državne srečke iz l 1854	250	gld	126	"
Državne srečke iz l 1861	100	gld	171	"
4% avstr. zlata renta, davka prosta	106	"	50	"
Ogrska zlata renta 6%	"	"	"	"
4%	98	"	25	"
5% papirna renta 5%	94	"	45	"
5% štajerske zemljišče odvez obilg	104	"	"	"
Dunava reg srečke 5%	100	gld	115	"
Zemlj obli avstr 4 1/2% zlati zast listi	122	"	50	"
Prior obli Elizabetine zapad železnice	111	"	75	"
Prior obli Ferdinandeve sev železnice	105	"	50	"

Otvorjenje mesnice

tik sv. Petra mitnice, „pri Kamnarji“.

Usojam si naznaniti, da z današnjim dnem pričnem s klanjem goveje živine in se priporočam slav. občinstvu za mnogobrojni obisk.

Kilo goveje mesa zadnji del 50 kr.

„ „ „ prednji del 44 „

S spoštovanjem

(67—2)

France Dolenc, — mesar.

Mejnarodna linija.
Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvotredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „East Anglia“, okoli 8. februarja 1885.

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na (20—11)

J. TERKULE,

generalnega posadnega agenta,

Via dell' Arsenal Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emiliano d' Ant. Poglayen, generalnega agenta v Trstu.

Objava hranilnice in zastavljalnice.

Izvrševaje sklep ravnateljske seje, se naznanja, da se bode za hranilnico odločil za zdaj še četrti uradni dan v tednu in se bodo tedaj uloge sprejemale in izplačevale vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto od 8. do 12. ure.

Za uradni dneva zastavljalnice odločila sta se tork in četrtek z dosedanjimi uradnimi urami.

Ta sprememba stopi takoj v veljavo, zato je že prihodnji petek za hranilnični uradni dan odločen.

(70—1)

Ravnateljstvo

kranjske hranilnice in zastavljalnice.

v Ljubljani, v 1. dan februarja 1885.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Zobozdravnik SCHWEIGER

z Dunaja

stanuje v hotelu „Stadt Wien“, II. nadstropje, sobna števil. 23 in 24.

Ordinira vsak dan od 9. do 12 1/2 ure in od 2. do 4. ure popoldne. Vse operacije izvajajo se hitro in gotovo prav po modernih zahtevah novejšega časa. (34—6)

Ustanovljeno 1847, na Dunaji in Budapešti od 1861.

Ivan Hoff-a zdravilno pivo iz sl. dneva izylečka
1 steklenica 60 kr.

Ivan Hoff-a koncentrovani sadni izvleček
1 st. gl. 1.12, ml. st. 70 kr.

Ivan Hoff-a bomboni iz sladnega izvlečka za prsi
po 60, 30, 15 in 10 kr., pristni le v modrih zavitkih.

Ivan Hoff-a zdravilna sladna čokolada
1/2 kilo l. gl. 2.40, II. gl. 1.60, 1/4 kilo l. gl. 1.30, II. gl. 90 kr.

Pomoč proti prsnim in plućnim boleznim,
katarnim afekcijam, oslavljenju želodca in slabej prebavljivosti, posebno okrepujoče proti pomanjkanju krvi, slabosti živcev in onemoglosti.

Gospodu IVANU HOFF-u,

izumitelju in izdelovalcu preparatov iz sladnega izvlečka, c. kr. dvornemu zložni in skoro vseh suver nov evropskih itd.

Dunaj, mesto, Graben, Bräunerstrasse 8.

V. bl.! Že več let sem bolehal na želodec, lahka prebavljivost, pomanjkanje apetita in onemoglost so me mučile. V š. Ivan Hoff-ovi sladni preparati so me popolnem ozdravili in dali mi sveže moči (sledil naročitev).

Z veseljo pošlani anem

Morice Ti. bil vitez Tüts ngen.

Ljubljana, 18. oktobra 1882.

Vam naznanjajo, da mi raba Vašega Ivan Hoff-a zdravilnega piva iz sladnega izvlečka jako dobro dene, prosim Vas, da mi zopet pošljete 28 steklenic po Rudolfovi železnici.

S spoštovanjem

W. Ogrius,

c. kr. okrajni sodec, Ljubljana, Gradišče.

Zdravniško zdravno poročilo.

Trstovo-Bistrica, 5. januarja 1883.

V. bl.! Ker se katarno stanje moje bolnice vsled rabe Ivan Hoff-a zdravilnega piva iz sladnega izvlečka vedno boljša, sili ona da ga jej zopet naročim jeden zaboj z 28 steklenicami, da jej ne poide ta okrepujoča pijača. Pričakujem skore pošiljatve.

S spoštovanjem

Dr. Bachmann.

Ilirska Bistrica, 23. marca 1884.

Moja rodbina se je tako prijavila Vaših odličnih sladnih preparatov, da jih teško pogreša, ko poidejo, zato prosim, da mi zopet pošljete 58 steklenic Ivan Hoff-a zdravilnega piva iz sladnega izvlečka po žel. zloži proti povzetju.

Dr. Bachmann, železniški zdravnik.

Glavne zaloge:

Ljubljana: Peter Lasek; Kranj: Fran Dolenc; Celje: Postojna: Duxat & Dietrich; Kočevje: Edvard Hofmann; Idrija: Fran Kos; Rudolfovo: Dom. Rizoli, lekarna; Ribnica: Jacek Pauser; Zagreb: C. Arzini Salvatorjeva lekarna, nadbiskupska lekarna, lekarna usmiljenih bratov; Celje: Kupferschmidt, Marek, lekarni; Reka: G. Catti, lekarna, Fr. Jechel, N. Pavačić, drogeriji; Gorica: G. Crstofolletti, dvorna lekarna; Celovec: W. Thurnwald, lekarna; Maribor: W. König, lekarna, F. P. Holasek; Tržič: J. Raiharček; Pulj: G. B. Wassermann; Ptuj: J. Kasimir; Trst: F. S. Prinz Seravalle, Zanetti, lekarni; Beljak: F. Scholz, dr. Kumpf-ovi dediči, lekarni; Zadar: Chr. Mozocco, N. Androvice, lekarni.

60 visocih odlikovanj.

100 litrov naravno čistega

brinjevega cveta

je na prodaj pri

Alojziji Domicelj-i,

(57—3)

v Zagorji pri št. Petru.

Zoper jetiko!

Radgostski

universalni čaj

požnovski maho-rastlinski celilčki,

priloga se posebno za vse, tudi za zastarane bolezni na pljučah, za srčne, prsne in vratne bolezni, posebno za sušico, želodčno slabost, za splošno slabost čutnic in začenjajočo se pljučnico!

Veliko število priznanskih pism razpolagajo se v prepričanje

G. J. Seichertu, dipl. lekarnarju v Rožnavi.

O razjoe s na svojo naročbo pred 10 dnevi prosim Vas da mi za priloženo vs to p. štete še dva zavitka radgostskega universalnega čaja in s š. alje rožnavskih maho-rastlinskih celilčkov, ka ti posebno ti so mi skoro popolnem ustavili kaš lj, čaj mi pa daje slast do jedi, katere preje nijsem imel. Še spoš. vanjem

Henrik Kundt,

c. kr. sta. is. naen ski vodja.

Hainburg n. D., 21. januarja 1875

Gospodu lekarnarju J. Seichertu v Rožnavi.

Se enkrat Vas proim, da mi izvirite kmalu poslani s poš. im povzetjem 2 zavitka toliko hvaljenega radgostskega universalnega čaja in 2 škatljice rožnavskih celilčkov.

U ani

Karel Moravec, kralj. gozdar.

Gospodu lekarnarju J. Seichertu v Rožnavi.

Prosim, pošljite mi s poš. im povzetjem 1 zavitek glasovitega radgostskega universalnega čaja in 2 škatljice rožnavskih celilčkov.

Udani

Josip Pörtl, nadučitelj.

Ljubno (Štajerska), 17. marca 1877.

Čestiti gospod J. Seichert!

Z pet Vas proim za 3 zav. universalnega čaja in tudi toliko celilčkov. Ljudje me pros. o, da zanj. naročujem. Nekdo je bil že blizu smrti, in da je ime dosti zdravnik v. postajala je.endar huiša njegova bolezen, do ler da m. nijsem prepričan je noga dela vašega zdravja, ki tudi nanj izvrstno upliva. Še spoš. vanjem

Fran Kalhaus,

gostiln. čar.

Podlužany (Česka), 6. aprila 1879

Od tega po zdravniške razložbi in predpisih pripravljene čaj, veja za 1 dnevno rabo pripravljene paket z n. kazom o rab. 1 gld. av. v. Jedna originalna š. alja Rožnovskih maho-rastlinskih celilčkov 50 kr. Z kolek in zavijem pa 10 kr. pošbe

Radgostski universalni čaj. Rožnovski maho-rastlinski celilčki dobiva o se vedno le v lekarni J. Seichertu Rožnavi na Moravskem, in razpošilja o se naročila na vse strani proti poštnemu povzetju.

Da je pa p. n. občinstvu bolj priročno, imajo tudi za ge sledeči okar i W. Mayr v Ljubljani, W. König Maribor, S. Mittelbach in J. Cejbeč Zagrebu, Barmerzige Brüder in A. Nedved Gradci, A. Marek in J. Kunfer-schmid v Celju, O. Russheim v Lipnici, Carl Grabacher v Murau, J. Illing v Rottemanu, W. Thurnwald v Celovci.

Zaloge

napravile se bodo v vseh lekarnah in večjih prodajalnicah materialnega blaga.

Doktor Horstova jedino prava veda za oči, pri j na natančno po starem rodbinskem receptu tega svetovno slavnega zdravnika za oči, pripravna je za okrepjenje in vzdržanje vida v vsaki starosti; v kratkem ozdravi ne da bi bolnika motila v njegovem pok. cu, frišni ali stari prisad na očeh, pege na rožnici in kašo ter odpravi sitno solzenje.

Izvirna steklenica z navod. om za rabo velja 70 kr., za kolek in zav. 10 kr. več

Prava se dobi samo naravnost iz lekarne v kop. osi Rožnavi

Rožnovski cvet za živce, hitro in trajno ozdravlja p. n. k. u. u. po uah in vsake vrste slabost v živcih in kitah, izvirna sklenica 70 kr. av. v., za kolek in zavoj 10 kr. več. Pravi se dobi samo naravnost iz lekarne v Rožnavi. (770—9)

VIZITNICE

priporoča

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

J. HEINDL-ov cerkveni umeteljni zavod,

DUNAJ, STEFANSPLATZ Nr. 7 (v knežje-nadškofjske palači), priporoča se za točno in vestno preskrbovanje

cerkvenih paramentov,

kakor: ornatov, pluvijalov, mašnih oblek, zastav (za cerkve, šole in društva), nebesov (baldahinov) itd.

Prenašanja, poprave in montiranje paramentov svojega dela se po ceni zaračuni. Na zahtevanje razpošilja kataloge križevih potov, jadic, božjih grobov, cerkvenih zastorov zastoj in franko. (60—2)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.